

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0

mm

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

# Sørgesange

i det

Kongelige Norske Videnskabers

Selskabs

høitidelige Sørgesamling

den 1ste Februar 1799,

til

Erindring af

Selskabets afdøde Medlem

Hr. Hans Strøm,

Doctor og Professor Theologie, Sognepræst til Eger

Præstegjeld.



Poesien er af Hr. Claus Frimann.

Musiken af Hr. Stadsmusikus Eberg.

For Taler.

\* For Brødrefreds i Norges Ravn

At stonne ud dets nye Savn,

Hvor tung er denne Lod!

Hvad Under, brudt og mat dens Kjøf,

Som føler dybt i Vennebryst

Den hvasse Smertens Braad!

\* Som naar ved Havets Holme graae

En Svanesflof der medes paa,

Og Svanens Liv det galde,

Hvor klager da den ganske Flof!

Men dobbelt klager yngre Flof,

Naar ældste Svane falde.



10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

0  
mm

10  
20  
30  
40  
50  
60  
70  
80  
90  
100  
10  
20  
30  
40  
50  
60  
70  
80  
90  
200  
10  
20  
30

\* Saa klag, o Kreds! — din Veteran,  
Din Strøm ei meer du savne kan.  
Du seer ham aldrig meer!  
Vor Klagesang gienlyde du,  
Vort Tempel her, som tabte nu  
Den anden din Suneer!

\* Bag Urnen ved hans stille Grav  
Lagt hviler nu den Vandrestav,  
Hvormed saa mangen Dal,  
Saa mangt et Fjeld han vandret om,  
Og i Naturens Helligdom  
Fandt Under uden Tal.

Ei uden Marsag taus og bleg  
Staaer Flora hist ved gamle Ege,  
Og seer paa Urnen ned,  
Og stirer paa den det mørke Lø,  
Og sukker: o, du kiere Stov,  
Her hvile du i Fred!

Men

Men sørger Flora saa, o da  
Hvad maa ei du Urania!  
Hvis bedste Tolk han var!  
Hvis Fakkell nu af matte Haand  
Rebsegnet med saa trofast Mand,  
Han saa utrøttet bar!

Din Grave, Egers Englemund,  
Ham gav du for din Solobasunn;  
Men Strøm din Mand, din Pen —  
Urania! hvor finder du  
En anden Strøm, som værdig nu  
Kan arve dem igjen?

I mørke Bøe, i saaret Bryst  
At skabe Lys, at gyde Trost,  
Hvor villig var hans God!  
Kun mod det Letkinds Pilestød,  
Der skaber selv sin egen Gud,  
Han fast som Klippen stod.

217!



10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

0  
10  
20  
30  
40  
50  
60  
70  
80  
90  
100  
10  
20  
30  
40  
50  
60  
70  
80  
90

11! — denne ædle Oldings Barm,  
For Almeneel saa iverbarm,  
Ei meer nu aander den! —  
Sorg, Norge! sorg! din Strøm er død!  
Som Egers Strøm ndi dit Skib  
Du eier saa igien.

\* Har, Norge! har du ingen Lund,  
Paa nogen hævdet Odelsgrund,  
Hvor nogen din Mæceen,  
Eil Vidnesbyrd for Eftertid,  
Eil Lon for Visdom, Dyd og Flid,  
Kan reise værdig Steen.

I saadant Tempel viet ind,  
I Lye af den din Gran og Lind,  
Som bedste Skygge gav,  
Paa bedste Marmors hvide Fod  
Ei uforkyldt, ei ilde stød  
Din bedste Topograph.

Dag,

\* Dog, bedre Sted ei Navnet faaer,  
End hvor det alt iblandt os staer:  
Det staer i hvert et Bryst,  
Som rundt om gamle Dørefield  
Seer Norges Hæder; Norges Held  
Med sande Nordmands Lyst.

### Efter Talem.

\* Af Brødrehaand indviet til Dit Minde,  
Saa ræktes Dig nu denne Afstedskrand; —  
Hvor bedre Dag, hvor bedre Sole rinde,  
Ryd evig der den større Høitids Glands!  
\* Ryd umisundt det Væld af Saligheder  
Som Dit Elysum kun stienker den,  
Der var, som du, saa huld en Folkeleder,  
Der var, som du, saa varm en Borgerven!

11



10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20  
0  
10 mm  
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20  
\* Af hine før hengangne Veteraner

Alt favnet nu, fuldend med dem i Fred  
Den fælles Kreds paa hine lyse Baner,  
Hvorfra saa blidt til os De smile ned!

\* Ei doer dit Navn, det alle Gode signe,  
Som Egers Bran det stedse grønnes skal. —  
Hver Landsmands Siel, o, maatte din den ligne!  
Og boe en Strøm i hver en Morges Dal!

Chor.

\* Hver Landsmands Siel, o, maatte din den ligne!  
Og boe en Strøm i hver en Morges Dal.

